

<b>ชื่อเรื่อง</b>	การประยุกต์ใช้ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อหาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดให้เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ของราษฎรในพื้นที่อนุรักษ์กรมศึกษา: กลุ่มน้ำห้วยหละ อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่
<b>ชื่อผู้เขียน</b>	นายปรีชา หล้าบ้านโพน
<b>ชื่อปริญญา</b>	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
<b>ประธานกรรมการที่ปรึกษา</b>	รองศาสตราจารย์บรรพต ดันดีเสวี

### บทคัดย่อ

การวิเคราะห์หาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับกำหนดให้เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ของราษฎรในพื้นที่กลุ่มน้ำห้วยหละ ตำบลม่อนจอง อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ โดยการใช้ระบบภูมิสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาระดับความเหมาะสมของการใช้ที่ดินแต่ละประเภท ได้แก่ นาข้าว พืชไร่ ไม้ผลและป่าชุมชน โดยอาศัยปัจจัยและข้อจำกัดต่างๆมาวิเคราะห์ได้แก่ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ความลาดชัน ลักษณะของกลุ่มชุดดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ เส้นทางการคมนาคม และตำแหน่งที่ตั้งชุมชน ผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 3.45 ของพื้นที่กลุ่มน้ำเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก แบ่งเป็นพื้นที่สำหรับนาข้าวร้อยละ 9.55 พืชไร่ร้อยละ 9.47 ไม้ผลร้อยละ 15.94 และป่าชุมชนร้อยละ 65.04 ของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมปานกลางกับพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากเพื่อวิเคราะห์หาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร พบว่าร้อยละ 4.82 ของพื้นที่กลุ่มน้ำ มีความเหมาะสมสำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร แบ่งเป็นพื้นที่สำหรับนาข้าวร้อยละ 14.37 พืชไร่ร้อยละ 12.12 ไม้ผลร้อยละ 11.38 และพื้นที่สำหรับพืชไร่หรือไม้ผลร้อยละ 62.13 ของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าระบบภูมิสารสนเทศสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการตัดสินใจด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

<b>Title</b>	GIS Application for Appropriate Landuse Area Zoning in Conservation Area: A Case Study of Huay Lah Watershed, Om Koi District, Chiang Mai Province
<b>Author</b>	Mr.Preecha Lahbanpone
<b>Degree of</b>	Master of Science in Agricultural Resources and Environmental Management
<b>Advisory Committee Chairperson</b>	Associate Professor Banpote Tantiseri

#### ABSTRACT

The study on the analysis of areas suited to area zoning for appropriate landuse in Huay Lah watershed, Monjong sub-district, Om Koi district, Chiang Mai province, was conducted by using the Geographic Information System as a tool for finding levels of appropriateness in each type of landuse e.g. paddy field, crop field, orchard and community forest. Factors and limitations used in the analysis included landuse, slope, soil series, natural water sources, transportation and community location. Results of the study revealed that only 3.45 percent of the watershed area was in a "much appropriate" level. About 9.55 percent of the watershed area was used for growing rice, 9.47 percent was used for growing field crops, 15.94 percent for fruit trees, and more than half (65.04 percent) was used as community forest.

In the consideration of areas that have "moderate" and "much" appropriate levels for cultivation, it was found that only 4.82 percent of the watershed area was suited for agricultural practices. This could be sub-divided into paddy field (14.37 percent), crop field (12.12 percent) and fruit trees (11.38 percent). Based on the results of the study, it was indicated that the Geographic Information System can be used as a tool for decision - making related to the natural resources and environmental management.